

El meu bosc és un lloc màgic,
m'envolta i el porte al cor.
Per això voldria parlar-te'n,
veure si m'entens un poc.

978-84-9904-276-3

9 788499 042763

LA PEDRA ROSA · MURIEL VILLANUEVA I SARA SÁNCHEZ

La pedra rosa

Muriel Villanueva
i Sara Sánchez

EDICIONS DEL BULLENT

La pedra rosa

Muriel Villanueva
Il·lustradora Sara Sánchez

El bosc

El meu bosc és un lloc màgic,
m'envolta i el porte al cor.
Per això voldria parlar-te'n,
veure si m'entens un poc.

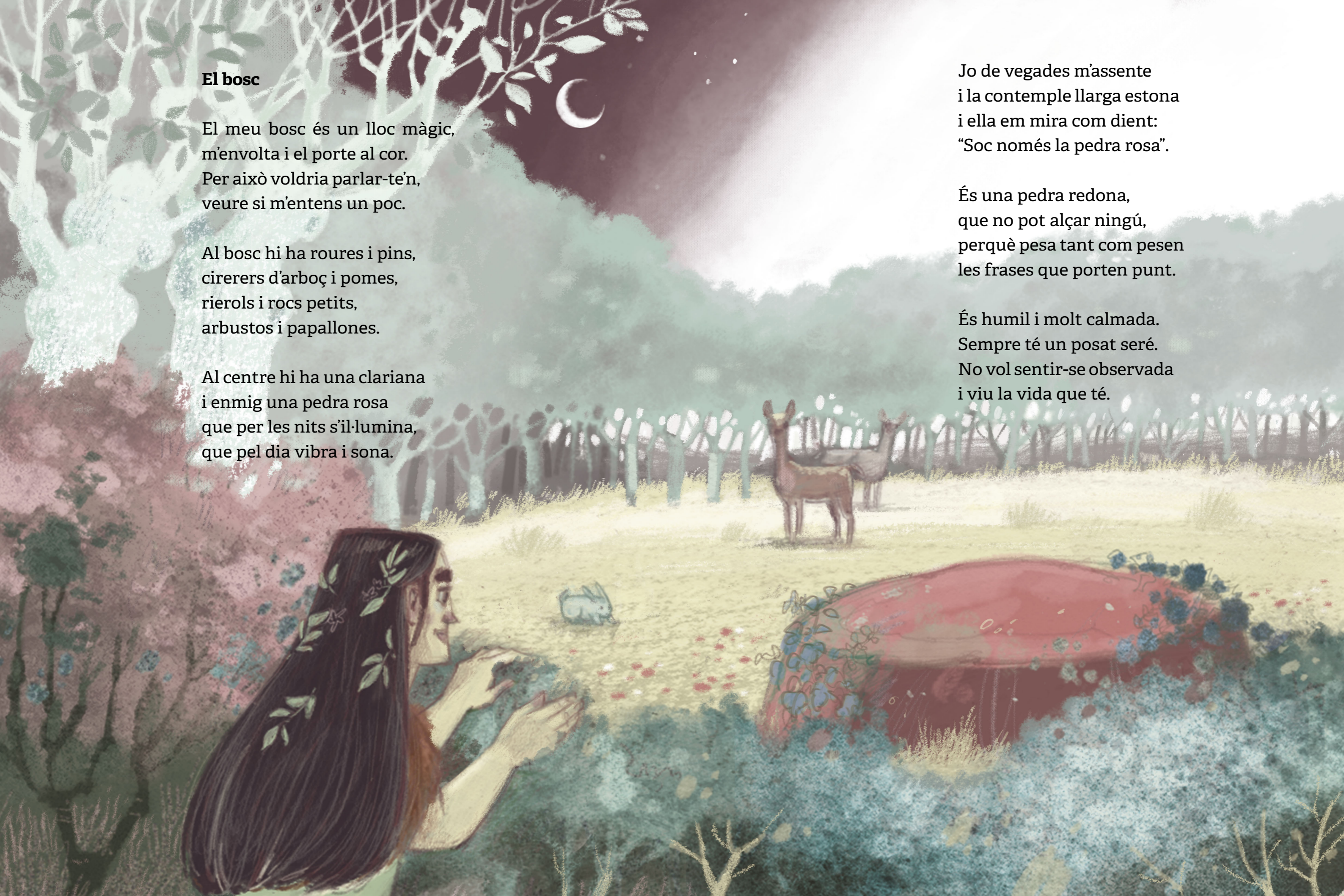
Al bosc hi ha roures i pins,
cirerers d'arboç i pomes,
rierols i rocs petits,
arbustos i papallones.

Al centre hi ha una clariana
i enmig una pedra rosa
que per les nits s'il·lumina,
que pel dia vibra i sona.

Jo de vegades m'assente
i la contemple llarga estona
i ella em mira com dient:
"Soc només la pedra rosa".

És una pedra redona,
que no pot alçar ningú,
perquè pesa tant com pesen
les frases que porten punt.

És humil i molt calmada.
Sempre té un posat seré.
No vol sentir-se observada
i viu la vida que té.

Però sé que ella és qui cuida
dels éssers màgics del bosc.
Té cura de tots nosaltres
i ens estima igual a tots:

l'unicorn, l'àngel, la nimfa,
la licàntropa i el drac,
la sirena i jo mateixa,
que soc fada terrenal.

Tot això volia explicar-te
i que m'entengues un poc,
perquè el bosc és un lloc màgic,
m'envolta i el porte al cor.

L'unicorn

Allà dalt d'aquell turó
viu un unicorn molt gros.
De vegades dorm a l'herba,
de vegades sobre un roc.

Quan la lluna l'il·lumina,
resplendeix, tornassolat;
blanc i lila, groc i rosa,
tots es tornen argentats.

Al matí, a la llum del sol,
es pentina la crinera
i prova de fer-s'hi trenes,
però és que no hi ha manera.

És seriota i sembla mut.
No sabem si és jove o vell.
Sabem que li agrada córrer,
però no ens diu els anys que té.

Tampoc endevinaries
si és un mascle o si és femella.
Els del bosc ens el miràvem
per saber si era ell o ella

fins que digué: "Em dic Arnau,
que és el nom que em van posar".
Després no va dir res més,
i tornà a quedar callat.

La pedra rosa ens digué:
"No us fiquen on no us demanen.
Deixeu-lo fer, ser qui és.
Deixeu que els vents us en parlen".

Algunes nits jo me'l mire
des de darrere d'un arbre.
Dorm profundament i ronca.
La banya és un rínxol d'ambre.

Voldria poder tocar-lo
perquè em té molt encantada,
però respecte el seu son
i me'n vaig tota intrigada.

El deixo dormint a l'herba
o, de vegades, sobre un roc.
Caram, que gros, l'unicorn
que viu a dalt del turó.

